

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การออกกำลังกายนับเป็นวิธีการสำคัญที่สุดที่คนเอเชียเชื่อว่าทำให้มีสุขภาพดี ตามมาด้วยการพักผ่อนนอนหลับอย่างเพียงพอ การใช้เวลากับครอบครัวและเพื่อนๆ การดูทีวีเพื่อความบันเทิง และการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ โดยคนจีนเป็นชาติที่ให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายมากที่สุด คือ ร้อยละ 42 ของกลุ่มตัวอย่างออกกำลังกายทุกวัน ตามมาด้วยคนฮ่องกง ได้หัวัน และคนไทย ขณะที่คนไทยร้อยละ 23 ออกกำลังกายทุกวัน ส่วนอีกร้อยละ 28 ไม่ออกกำลังกายเลย โดยผู้ชายออกกำลังกายมากกว่าผู้หญิง โดยกลุ่มคนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่ออกกำลังกายมากที่สุด ซึ่งอาจจะเป็นเพราะเป็นกลุ่มคนที่ไม่ต้องทำงาน ตามด้วยกลุ่มคนอายุ 50-59 ปี 40-49 ปี 15-19 ปี และ 30-39 ปี ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มคนอายุ 20-29 ปี เป็นกลุ่มที่ออกกำลังกายน้อยที่สุด แต่ถ้าแบ่งตามอาชีพแล้วจะพบว่าคนเกษียณอายุและคนว่างงานเป็นกลุ่มที่ออกกำลังกายมากที่สุด ตามมาด้วยกลุ่มแม่บ้านและผู้ใช้แรงงาน (มาร์เก็ตเรียร์, 2547)

พฤติกรรมของการออกกำลังกายของคนกรุงเทพฯเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างปี พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2549 แสดงให้เห็นว่า คนกรุงเทพฯให้ความสำคัญและใส่ใจการออกกำลังกายมากขึ้น โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 และใช้เวลาครั้งละ 2.44 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2547 ถึง 2.1 เท่า กลุ่มที่ออกกำลังกายเป็นประจำมีสัดส่วนถึงร้อยละ 70.7 แต่เมื่อแบ่งแยกออกตามช่วงอายุกลับพบว่าวัยรุ่นเป็นกลุ่มที่มีการออกกำลังกายน้อยที่สุด โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 2 เท่านั้นเนื่องจากเห็นว่าตนเองมีสุขภาพที่แข็งแรงดีอยู่แล้วแตกต่างจากกลุ่มคนวัยทำงานที่จะใส่ใจเรื่องการออกกำลังกายมากเป็นพิเศษ เพราะต้องการเตรียมร่างกายให้พร้อมอยู่เสมอและเป็นการคลายความเครียดจากงาน อีกรูปแบบหนึ่ง (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2549: ออนไลน์)

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าในปี พ.ศ. 2547 มีจำนวนประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไปที่ออกกำลังกาย และพบว่ามีประชากรจำนวนร้อยละ 2.13 ที่ใช้บริการฟิตเนส ซึ่งแบ่งเป็นช่วงอายุ 11-14 ปี มีจำนวน 13,900 คน อายุ 15-24 ปี มีจำนวน 56,500 คน อายุ 25-59 ปี มีจำนวน 240,900 คน และอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน 20,800 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2549 : ออนไลน์)

ในปัจจุบันพบว่าคนเชียงใหม่ มีความต้องการดูแลเอาใจใส่สุขภาพร่างกายมากขึ้น ซึ่งอ้างอิงจากสถานบริการฟิตเนสที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจากอดีตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 มีสถานบริการฟิตเนสเปิดบริการในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ รวม 6 แห่ง (นำชัย เดิมศิริเกียรติ, 2538) และในปัจจุบันนี้ สถานบริการฟิตเนสในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีถึง 13 แห่ง (เขตโล่เพจ, 2550 : ออนไลน์) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคนเชียงใหม่ มีความต้องการการดูแลเอาใจใส่สุขภาพร่างกายมากขึ้น

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงต้องการศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ ที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการฟิตเนสของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้ประกอบการธุรกิจฟิตเนสได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงส่วนประสมการตลาด ในการบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการฟิตเนสของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. ทำให้ทราบปัญหาในการใช้บริการของผู้บริโภค และสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของธุรกิจฟิตเนสได้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการฟิตเนส ของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกลยุทธ์การตลาดสำหรับผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้เหมาะสมกับสภาวะตลาดการแข่งขันต่อไป
3. ทำให้ทราบปัญหาในการใช้บริการของผู้บริโภค และสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของธุรกิจฟิตเนสได้

นิยามศัพท์

ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ หมายถึง ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านคนหรือบุคลากร ปัจจัยด้านสิ่งนำเสนอทางกายภาพ และปัจจัยด้านกระบวนการ

ฟิตเนส หมายถึง สถานบริการออกกำลังกายที่ดำเนินงานโดยเอกชน ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved